

francesos. La d'Italia, si a v granany va ser dels francesos; los italians no hi varen fer res. En Espanya, quan la guerra del any vuit i no nosaltres varen ser los heroes del

DONARÀ

UNA

BATALLADA

CADA

No fa molts dies que un frances, que anava a bordo de un vapor de les messatgeries impu- als, pu' havia SEMMANA. un valencià que li va preguntar si no anava

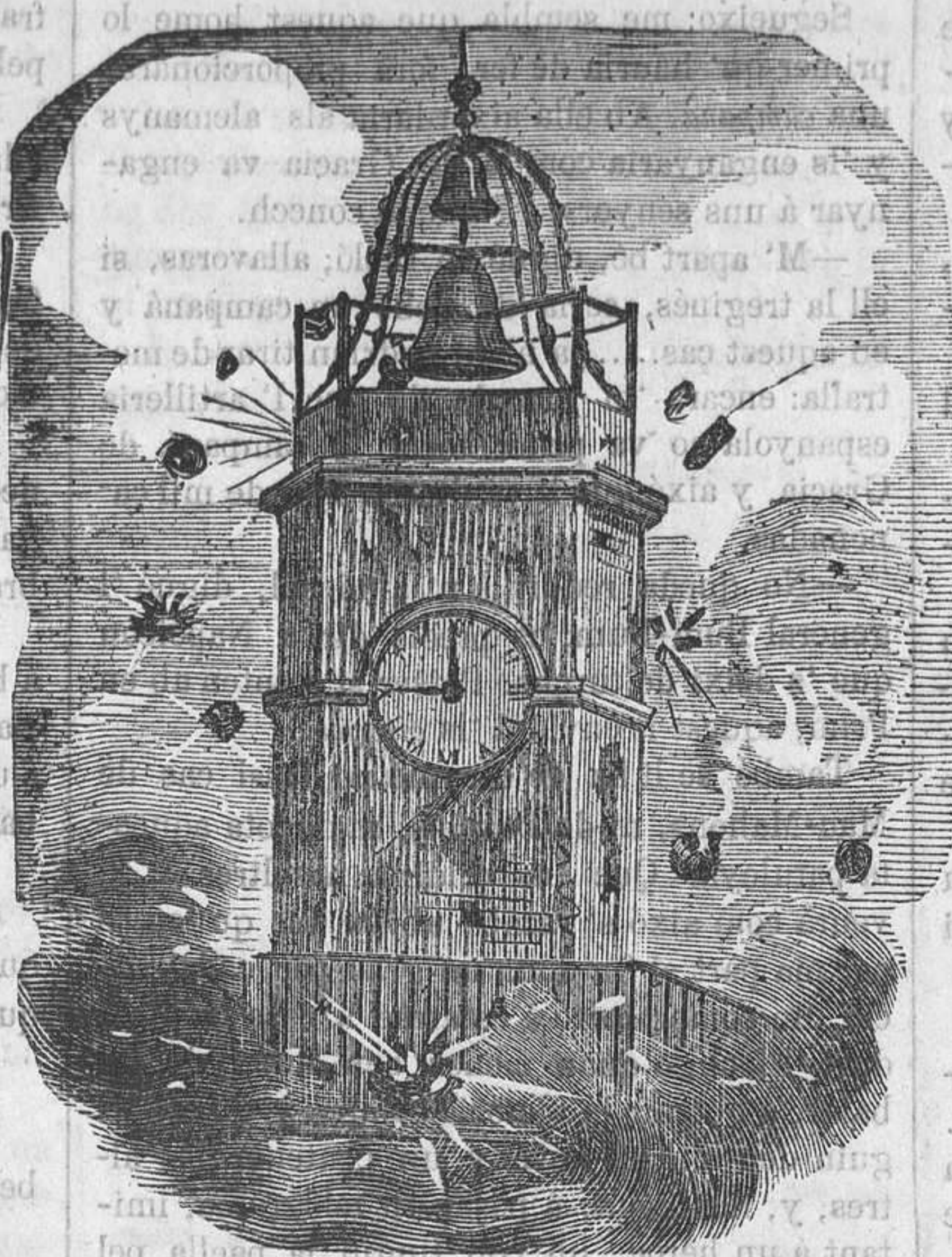
SI SE 'N VENEN MOLTAS

tocarà á somatent.

Totes las moscas tenen set y 'la mosca que beuon tabaco. Napoleon ha post en estat de seti la major part dels departaments de Fransa... Donchs

LA CAMPANA DE GRACIA.

SEMANARI BILINGÜE.

SE VEN
2 QUARTOS

TOT ARREU.

ADMINISTRACIO

Rambla del Mltj, 20.

¡Pegan á la meva gent!.. Desgraciat de mi, que mentres hi cregut que las mevas fron- teras s' entendrian desde la patria del porró al pais del Rhin, no hi fet altra cosa que..... BEURER A GALET.

UN CONSELL CUASI DE GUERRA.

A molts estranyará lo títol d' aquest article, mes si be 's considera no té res d' estrany. Los personatjes que figuran en escena no mes son que cuasi militars, y dit s' está donchs, que 'l consell te d' esser també cuasi militar. Per altra part, la reunió era, com si digue-

sim espontánea y no era filla de cap invitació, de manera que baig aquest punt de vista lo concell no mes podia ser cuasi militar. Fetas aquestas observacions mes indispensables pels lectors que no pas en Prim pels progressistas, comensarem á fer una explicacioneta de lo que varen veurer las mevas aurellas y varen senti 'ls meus ulls.

En un salonet molt ben aconduhit hi havia varios homens que vestian uniforme: eran, segons vaig saber després, uns individus que anaban á comensar y acabar la carrera militar. No 'us diré si l' un era general en jefe de cap- yos, ni si l' altre era l' amo d' un carragament d' tomaquets, ni si l' altre tenia esperansas de desbancar á n' en Prim, etc. etc. Res d' aixó.

Si 'us diré que l' un se deya Capdevidre, que lo altre 's deya Tarragona, que 'l altre era conegut entre 'ls de la seva colla per en Bieló, y que l' altre, lo que feya mes planta, era lo general Bum-Bum.

Aquest s' estava assentat en un silló llogat, qu' al menos li costaba un ral diari, contemplant las mànegas de la seva levita.

Los altres s' entretenian en bagatelas pel mateix estil.

—¿Qué 'us sembla general, deya en Tarragona, de la guerra del francés contra 'l prusiá?....

—¿Qué vols que 'm sembli? contestaba 'n Bum-Bum; me sembla que si jo hi hagués sigut, la cosa no hauria anat d' aquesta manera.

—¡Oh! Si, jo també ho dich així, sinó que no 'm volen creurer; aixó ho deya en Bieló.

—Si, be, es clar, deya en Cap-de-vidre, tu com no sabs parlar castellá, ningú t' escolta ni fa cas de tu.

—Y no obstant tinch rahó.

—¿Quin dubte hi ha? digué lo general interessat mes que ningú en lo triunfo de la veritat. Soch de parer, seguí dient, que are que tenim reunit lo bo y lo millor de casa fem un plan de campanya y l' enviem á Napoleon.

—Si, replicá en Tarragona, perque sinó de aquesta feta en Napoleon es á terra, y si aquest queya vindria la República, que aquí fora la federal, y allavoras si que 's podria dir que habiam begut oli.

—Y tal, contestá en Bieló; encara 'm recordo de la rabia que 'ls federals me tenen. Los n' hi he fet tantas!..:

—Y jo, contestá en Tarragona, jo soch qui 'ls fa mes rabia. Figureuvos que quan era tallador, figuraba entre ells, y després tot d' un plegat veniu vosaltres, 'm proposeu que cambihi d' ofici, es á dir: qu' en lloch de tallar moltons talli esperansas del poble y drets individuals, y ¿jo que sí? Jo que 'ls hi dono *mico*. Al menos en Capdevidre y vosaltres ja eran enemichs d' ells.

—¡Oh! si, contestá lo primer, jo ab los republicans... ¡may! Me 'ls menjaria com qui 's menja un *tomatech*.

—Be, replicá en Bum-Bum, deixemnos de si en Tarragona ha passat de carnicer á tinent coronel, y de si 'n Bieló y jo hem fet la carrera quasi estich per dir en velocípedo. Deixemnos també de *tomatechs* y altrás fruitas y de si 'ls federals son aixó ó lo de mes enllá, y ocupemnos tant sols de salvar l' imperi, si es que tots nosaltres tenim ganas de salvar la pell.

—Digueu, general mil-homens, va dir en Cap-de-vidre.

—Napoleon, seguí dient lo gran estrategich, me fa l' efecte d' un campaná' ahont tothom, republicans y orleanistas, dirigeix los seus tiros y la seva metralla. Lo nostre paper, donchs, deu cambiar radicalment: en lloch d' estudiar lo modo d' atacar lo campaná' hem pe 'l contrari d' estudiá 'l modo de defensarlo.

—Vos general Bum-Bum, digué tot airat en Cap-de-vidre, defensar un campana?.... ¡Pastel! Ja 'us empanseu!..

—Home, no siguis cap de bou. Defenso un campaná, partint de la base que lo campaná es Napoleon. Despres que rumio la mostra per conservarte aquestas calsas de color de sanch de bou y aquesta blusa de color de sendra.... ¿encara replicas?

—Perdoneu, senyor...

—Perdonat. Are ray qu' está de moda l' amnistia...

Segueixo: me sembla que aquest home lo primer qu' hauria de fer, fora proporcionarse una *campana*. Ab ella aixordaria als alemanys y 'ls enganyaria com la de Gracia va enganyar á uns senyors.... que jo conech.

—M' apart bé, digué en Bieló; allavoras, si ell la treginés, seria de debó un campaná y en aquest cas.... ja n' hi podrian tirar de metralla: encara 'm recordo de que l' artilleria espanyola no va poder tocar lo campaná de Gracia, y aixó que li va dirigir mes de mil cannonadas.

—No queda reduit á n' aixó sol, digué 'l general Bum-Bum; es precis dir á Napoleon que 's deixi de turchs. Potser si s'enten ab en Prim, aquest li enviará 'ls *cipayos*.

També se li ha de dir que no fassi cas de Mac-Mahons, ni de Bazains, ni de tota aquesta patuleya. Que 'ns cridi á nosaltres y ja veurá com aixó s' acaba abiat. Lo qu' es jo per ma part si 'm dona un grau per cada acció, 'm comprometo á estarme á casa mentres duri 'l foch, ó quan menos ben lluny de las balas, á obtenir la victoria sempre y quan siguin deu mil los meus y un centenar los altres, y, finalment, á posar un telégrama, imitant á un héroe, un cop tingui la paella pel manech, que digui aixis: «Tal punt pres ó guanyat. En Bieló (Aixó si tu hi ets) sens novetat.»

Per tot, aixó conto ab vosaltres. ¿Hi puch contar?

—Si, si! digueren tots entusiasmat.

—Donchs corrent. Redactaré 'l plan de campanya, demanaré á n' en Victor Balaguer si me 'l vol corretjir de punts y comas, y un cop llest l' enviaré á Napoleon. ¿Convinguts?

—Convinguts, tornaren á dir tots.

Donchs... alante y s' aixeca la sessió:

Tots s' aixecaren se donaren la ma... y acabat amen Jesus á la porta n' hi ha un fus.

BATALLADAS.

Molts veuhen, darrera de la guerra, una invasió del Nort. Es precis convenir en que hi ha molta gent que sempre 's mira 'ls aconteciments ab un ullera de llarga vista.

¿Qué ho fa que la opinió pública se mostra unánime contra 'ls francesos?

Los francesos, ¿quin dubte té? han fet molt per la llibertat y pe 'l progrés. Pero al mateix temps s' han deixat portar sempre del orgull y per ells no hi habia mes que la França.

L' Africa comensava en los Pirineos, ab lo qual queda dit que 'ls espanyols som africanos ó poch menos; la Espanya era per ells un pais degradat y envilit; no tenia industria ni agricultura; sos vins eran detestables: los vins de Málaga y de Jerez no podian competir ab lo vi de Burdeos. Los espanyols no teniam civilisació: las donas anavan ensenyant las pantorrillas, vestidas de manolas y lluhint la sevillana. Los homens també eram uns sers desgraciats.

¿Y del Nort? Del Nort no 'ls en parlem pas. Estavan adelantats... pero no tant com ells. Los del Nort tenian industria, pero los objectes que produhian no 'ls deixaban tant ben acabat com los francesos. Las sevas locomotoras caminaban pero no anavan tant depressa. Lo vi del Rhin era un vi regular, pero era superior lo Champagne. Lo fusell de agulla mataba, pero no tant com lo fusell Chassepot.

Si 's tractaba de guerra, no hi habia com los

francesos. La d' Italia, si 's va guanyar va ser pels francesos; los italians no hi varen fer res.

En Espanya, quan la guerra del any vuit, ells y no nosaltres varen ser los héroes del Bruch, Girona y Bailen.

Are mateix los prussians per vencer als francesos han hagut de menester llarchs anys de preparació, molt estudi, bon armament y molts mils homens.

Los francesos per vencer als prussians no necesitaban mes que cantar unas quantas vegadas la *marsellesa* y mitja dotsena d' escombras.

No fa molts dias que un francés, que anava á bordo de un vapor de las messatjerias imperials, qu' habia fet escala en Valencia, va dir á un valenciá que li va preguntar ahont anaba.

—Anem á buscarvos un rey....

En vista de tot aixó y moltras altrás cosas que 'ns deixem en lo tinter, ¿cóm es possible que la gent simpatisi per la França?

Totas las moscas tenen set y 'ls mosquits beuhen tabaco.

Napoleon ha posat en estat de siti la major part dels departaments de França.... Donchs l' arcalde de Vilanova, per no ser menos, ha posat en estat de siti la vila de son *domini*.

Are las celebritats universals serán quatre: Cesar, Napoleon, aquell tant alt dels *Magiões* y l' arcalde de Vilanova.

Jo lo director de la «Campana de Gracia:» Usant de las atribucions que jo mateix me concedeixo, ordeno y mano:

Article unich. Queda declarat en estat de siti lo criteri lliberal de l' arcalde de Vilanova.

Napoleon:—Tam, patantam que las figas son verdas...
Lo poble francés:—Tam, patantam ja madurarán.

Lo rey Guillém diuhen que quan li varen observar que la guerra li costaria cara, va contestar: no, tot lo mes que 'm costará será un Napoleon y mitj.

No 'm desagradaria que en cambi del Napoleon, los francesos li donguessin una república.

¿Y 'l princep imperial? O en altres termes: ¿y 'l Nap buf? Es á París, á Metz ó deu pams sota terra? Casi be al que 'm sapigués dir de cert ahont es, se li podria donar un Napoleon de trobas.

Lo govern francés ha espulsat de son territori als alemanys.

¿Y d' aixó 'n diuhen civilisació? ¿Com hi ha mon!

En Berlin fan iluminacions cada vegada que tenen noticia de una gran victoria obtinguda per l' exercit prusiá. Sempre que veig un poble fent iluminacions despres de una batalla, se 'm figura que mes que una festa nacional, son los funerals que 'l poble dedica als que han mort en la lluyta.

Un cos d' exercit ha posat siti á Strasburg;

un cos d' exercit se dirigeix cap á Chalons; un cos d' exercit se 'n va cap á Metz; un cos d' exercit se troba frente á Metz; un cos d' exercit guarda las espaldas del exercit invasor. Aquesta Prussia té mes cossos que no pas animas.

Si l' exercit prussiá arriba á donar la batalla de Chalons y la guanya, un cos d' exercit se deurá dirigir cap á París. Y es clar, allavoras l' anima d' aquest cos será París. Y un cos sens anima no pot viurer. De manera que á París hi haurá d' anar molt de pressa.

L' ESPIA.

Donchs, com anavam dient, vaig á ferloshi un retrato d' alló, que 'l parecut es tant exacte, que si 's miran la copia y l' original no hi troban difereucia; puig, que la copia sembla que parli, com se diu vulgarment.

Un escritor ha dit, que la zoologia tenia un altre animal ab lo ministerial; puig, que 's presenta ab molts caràcters de diferents irracionals; jo seguint la mateixa beta, sostindré que l' espia, si be presenta tots los caràcters, ne té mes de mes coneguts. Los que 'l fan semblar animal no 'ls disputaré; puig, que sabent los dels primers sabem los del segon.

Ab aixó, jo no 'ls hi vuy comparar ab la zoologia, no mes los hi faré una especie d' auca de la seva vida, pero en prosa.

Naix causant la mort á la seva mare; si té la sort de tenir ninyera, no li deixa aclucar l' ull en tota la nit; fá tusssonerías; se revolca per terra y desde petit ja dona indicis de lo que será en sent grandot.

Arriba á n' els cinch anys, y son pare lo fá anar á estudi, allí es gandul á carta cabal; si algun company l' hi arma brega, si veu qu' es mes petit, s' hi baralla, y si es mes gran li fa de lacayo. De modo que ab los grans es petit, y ab los petits es gran. Cuan sab alguna cosa d' un company, ho espia á n' el mestre perque aquet lo castigui y ell pugui gosar ab lo patir del altre. Mal intencionat com pochs n' hi han! A ne 'l seu pare l' hi roba d' amagat tots los cuartos que pot... en fi... la seva infantesa es turbulenta y encabritada.

Ja quan mes gran, tenint dinou anys, també creix ab las mateixas malas intencions. Mata á son pare á disgustos, y derrotxa lo seu y lo dels altres. S' entrapa ab tothom; queda per tot á deurer, y al últim aburrit de veurers perseguit per los acreedors, se fica á soldat. Fá bondat durant lo servici, amagant hipocritament lo seu genit á n' els jefes. No té companys perque l' hi coneixen la flaca. Es 'l espia del batalló y 'l lladregot de la companyia; ve per fi lo dia que l' hi donan la llicensia, y las personas que ha anat agassajant hipocritament, y en vista de la fulla de servey que diuhen si es d' un net color de brut, l' emplean á la gobernació per gastarse 'ls sou en casas... de aquellas, en que totas las horas libres l' hi trobaréu.

Veus aquí á grans rasgos descrit l' Espia tal com es en si.

Gens no l' hi abultat, per no ferlo mes repulsiu, perque altres cosas podria haber dit sent veritat, pero, que de tant que ho son, no convé diras, y á demés que ab aquesta classe de jent, com menos tractes millor, perque fins un se 'n dona de menos de parlar d' ells.

Aquest es l' espia; tots mica mes, mica me-

nos son aixis. Son tallats per un mateix patró y per la mateixa estisora.

Lo que m' estranya mes, es que tots los que hi vist fins are, no parlin catalá; No se que ho deu fer! Potser la terra, potser... no se lo que pot ser... lo cert es que d' espias cap hi ni sentit parlar en catalá.

Jo 'n dono moltes gracias. ¡Catalunya no engendra tals homens!

PAU BULLANGA.

BATALLADAS.

Quan á Napoleon li varen dir que se 'n tornés á París, va contestar:

—O mort, ó vencedor.

¡Bien salao! ¡Que se lo den!

—¡Napoleon es viu?

—Ja ho crech, com qu' encara 's belluga.

—¡Napoleon es mort?

—¡Y tant mort!

—No t' entench.

—Napoleon nome, es viu; Napoleon emperador, es mort. Vet ho aquí tot.

Durant aquesta semana hem tingut lo gust d' abraçar als nostres amichs y correligionaris Ocon de Valencia y Romero de Málaga, los quals han regressat á la patria després d' aprop de dos anys d' emigració. Los hi donem la nostra cordial benvinguda y desitjem que tinguin bona sort.

¡Ay, vassalls, no envejeu, no, la corona que allá 'm dona; pesa mes una corona que una paca de cotó!

Aixis diu un rey moro en una comedia de en Pitarra.

Napoleon, deu poder dir uns versos per aquest estil.

La ocupació de Roma per las tropas francesas, sent d' aquesta manera impossible la caiguda del poder temporal del Papa; la absurda anexió de la Saboya y de Niza; la infamia del dos de desembre y la irritant actitud de la França quan la Polonia lluytaba per emanciparse de la infame tirania dels russos, son altres tants delictes comesos per Napoleon, y are 'ls está purgant.

Tart ó dejorn, sempre vé un dia en que arriba, 'l moment de la expiació.

Los imperialistas deuen dir, al veurer la guerra qu' estém fent al imperi:

—Del arbre caigut tothom ne fa llenya.

Es clar que si. Ja se sab aquell refrá: qui no vulgui pols que no vagi á l' era.

Si gosessim diriam al senyor Fuentes y á la senyoreta Vives, sobre tot al primer, que lo distingit poeta senyor Aulés, ha escrit una pessa molt xistosa y que 's titula «Cinch minuts fora del mon.» Fem aquesta advertencia perque no sembla sino que los dos actors del Tivoli qu' hem anomenat, s' hagin pensat que la pessa del senyor Aulés se titula: «Cinch minuts fora del art.»

Veni, vidi, vici: aquestas tres paraulas de Ju-

lio César, li varen costar á l' humanitat un milló d' homens.

Entussiasmeuse ab los grans capitans.

A n' á mi 'm sembla que tant Napoleon com lo rey Guillem deuen ser pagats per aquells que fan caixas de mort.

Al principi, jo deya: ¡cóm diastre 'l clero no jura la constitució? ¡Ab que deu contar?

Y á la cuenta, previsor com sempre, debia contar ab los molt funerals y missas qu' haurá de resar per las ánimas dels que morin en la guerra.

Los de Nancy ho varen entendre. Quan varen saber que 'ls prussians hi anaban varen resoldrer deixarlos entrar. Lo prefecte va dir als habitants poch mes ó menos: lo que no ha fet l' exercit mal ó podrém fer nosaltres, ab aixó, no siguém tontos: no 'ns resistim.

Are si que 'm sembla que Napoleon no té mes que un invent que fer. Hauria d' inventar un fusell que fes sortir la bala ab tanta forsa y velocitat, que dongués la volta per tot lo mon y acabés per matar al mateix tirador. D' aquesta manera ell podria ser lo que primer probés l' instrument y la bala 'l mataria. Aquest fora un bon epissodi de la guerra.

¡Del arbre caigut tothom ne fa llenya! Si Napoleon no hagués volgut ser arbre, no hauria sigut arbre caigut y ningú n' hauria volgut fer llenya. ¡Oh! ¡Y quin arbre! Mirin: tots los que han volgut dormir baix la seva sombra, han fet com l' Ollivier: s' han mort.

Ledru Rollin, Victor Hugo y molts altres han hagut de fugir de França per no morir. Es Napoleon l' arbre aquell de l' Africana. Vegin si s' ha de tirar á terra, si se 'n ha de fer llenya, si la llenya s' ha de cremar y si en acabat no s' ha de bufar la sendra.

Are si que un Napoleon no valdrá mes que un parell de xavos.

Ja 's torna á parlar de coronar l' edifici. ¡De que 'l volen coronar? ¡D' espinas?

Seria bastant salat qu' are 'ns compareguesin los homens de Setembre ab un reyot. Prou me sembla que 'l poble 's treya las deixuplinas y... ¡fils! ¡fils! cop al un y cop al altre, los treya á tots d' Espanya, ni mes ni mes que Jesuchrist va treurer del temple als mercaders.

¡En qué quedém? ¡Se reuneixen ó no 's reuneixen las Corts? Cualsevol diria que 'ls pares de la patria ens han de donar alguna cosa de bo, ja que tant se tracta de si 's reuniran ó de si no 's reuniran.

—Que li sembla en Prim?

—No hi crech.

Are diuhen que 'ls puros de Barcelona temen per l' ordre. Tots los dias se reuneixen, conceutran tropa y fins parlan de posar l' es-

tat de siti. ¡Quina por! Ventura tenim de 'n Gaminde.

¿Que no ho saben? Los federales tot ho tenim á punt. Ja tenim nombrada la junta revolucionaria, l' ajuntament, lo governador civil etc. Aixis ho diuen los progressistas que per lo vist están mes ben enterats que nosaltres.

LA GUERRA

SONET.

Ab un deliri gran demana guerra
Poble que de civil en vá blasona;
Ab un cinisme atros cantichs entona,
Que 'ls ayres espargeixen per la terra.
Eixa paraula que al progresaterra,
Que gloria als ambiciosos tant sols dona,
Té resultats fatals y sols l' abona
Aquell que á la maldat sa sortaferra.
La civilisació del progres norma
Sempre la guerra considera impia,
Jamay ab ella podrá estar conforme:
Odiala donchs, hermosa patria mia,
Puig la guerra en son fondo y en sa forma
Conté el crim, la maldat, la tiranía.

PERE PAU.

BATALLADAS.

Lo mil-lió d' homens ab que contaba la França ha sigut mentida.

Lo mil-lió cinch cents mil homens ab que contaba la Prussia ha sigut veritat.

Aquesta es una de las causas poderosas de la perdua dels francesos.

—D' aquesta feta, diuen alguns, si Napoleon té vergonya no torna á París.

Pero com Napoleon no té vergonya..... hi tornarà.

Lo govern francés, que are fins deixaba cantar la *Marsellesa*, ha posat á Marsella en estat de siti.

Ja tenen rahó que 'ls mals, moltes vegadas s'encomanan. Es clar, tant á la voreta d' Espanya, ¿qui no agafa la malaltia dels estats de siti?

En Vilanova hi ha un nou general Gaminde, que 's permet privar grupos baix la pena de ser disolts per la forsa etc. etc. Home, senyor arcalde, fassim 'l favor de no pegárselas tant fortas. Si li agradan los habits militars, vagissen al Rhin, que potser los prussians li farán perdre un xich l' afició.

Vosté deu tenir ganas de que 'ls vilanovins algun dia li expliquin un quento. Si 'l govern tingues dos dits de front, ó un borral de dignitat temps ha que 'l sabria 'l quento que jo vull dir. Si vol ser l' arcalde de las arcaldades vagissen á moreria.

Lo general en jefe del exercit francés ha consultat á la Academia de medicina de Paris sobre si seria millor cremar los cadávres que no pas enterrarlos. Aquestos mals de caps del general, si que 'm xocan. Si es l' exercit alemany lo que ha quedat duenyó del camp de batalla, crech que deu ser aquest lo que te de

passar mals de caps sobre si li convé ó no cremar los cadávres.

Napoleon ha resolt no bombardejar cap plasa forta alemanya. Me sembla mes fácil manar aixó que no pas disposar que 'ls alemanys no bombardejin cap plasa forta francesa.

—Que diu, qu' are 's podrá anar á Prussia molt mes barato?

—Si senyor.

—No m' ho esplico.

—Home, si 'ls prussians van á Paris, es clar que 'l viatge será mes curt y per lo tant mes económic.

Deya un estranjer que 's trobava en Paris.

--Tenia ganas d' anarmen cap á Prussia, pero are ho deixaré correr. Al pas que van las cosas, encara tinch esperansas de que la Prussia vindrá aqui.

Los uns diuen que la batalla de Longueville la varen guanyar los francesos; los altres aseguran que la varen guanyar los prussians. Treguintne l' agua clara si son servits.

Los de Berlin han fet iluminacions, per la victoria de Longueville. Los de Paris..... tampoch. Cuasi, donchs, m'inclino á creure que 'ls prussians varen guanyar.

Napoleon té tanta confiansa en guanyar, qu' ha tocat lo dos de Metz, y se n' ha anat cap á Chalons. Francament, si jo estigués molt be á Gracia, no crech que me 'n anés á Vallvidrera.

Un viatjer, que sens dupte debia somiar truytas, diu que en la batalla de Longueville los prussians varen perdre 40,000 homens. Quan jo dich que la França es l' Andalucia d' Europa...

Los aficionats á llegir detalls horrosos están d' enhoramala.

La causa de la humanitat, en cambi está d' enhoramala.

Tots los días venen noticias de nous desastres y de novas batallas. No sembla sino que dos pobles vehins tinguin fam de devorarse mutuament.

Se troban entre nosaltres los diputats germanes Castejon, de Lleyda, vinguts també de la emigració. Ben vinguts siguin los diputats que quan lo moviment federal varen sapiguer cumplir ab la seva obligació.

Paris está com una gaseosa.

Sino que may acaba de saltar lo tap.

¡DESPERTA FERRO!

Europa está endolada per guerra fratricida,
De los canons lo eco ressona per l' espay,
A mihs 'ts homeas perden en la lluyta la vida
Deixant volar al ayre queixosos un trist ay!
¿Eix ay, que significa? Exeració treménda
Maledicció espantosa de sobre 'ls soberans,
Puig que tant sols son causa de guerra tant horrenda

Las ambicions sens limits, l'orgull de dos tirans.
Ciutats fértiles y ricas 's venhen arrasadas
Per lluyta destructora que 'ls porta desconsol,
De molts braus las familias están desconsoladas
¡Ploreu pobles, ploureu! l' Europa porta dol!
Com qui fa una bona obra á Deu ab gran cinisme
Demanan igrans hi pócritas! los dos reys protecció
Respres que condueixen dos pobles al abismo...
Jamay tirans ferestechs de Deu tenibu perdó!..
Fins que l' Europa tota republicana siga
Serán sempre un sarcasma, justicia y libertat:
Lo poble que ho compren republica demana...
Lo poble en loch de guerra sols vol fraternitat.
PERE PAU.

CORRESPONDENCIA DE LA CAMPANA.

S. E. Barcelona. S' insertará.—Le Barrié. Id. Lo seu article habia d' anar lo dissapte passat, pero no hi va cabrer. Are ja ha passat l' actualitat.—J. P. Id. Rebut lo seu, s' insertará.—L. M. Id. Accedeixo gustos á lo que vosté m demana.—P. C. Id. S' insertará.—J. D. y P. Id. S' insertará.

La Correspondencia al Director ó al Administrador de la Campana de Gracia.

Solució á la Xarada del número passat.

A-me-tra-lla-do-ra.

XARADA.

De la primera, qui pesca n' ha de tenir sens falta
cuarta y segona, per beurer,
l' agua sol acompanyar,
majorment sent al istiu;
Tercera y quarta, ho será
noya que tenint promesos
ab cap's arribi á casar;
la dona, d' alló qu' es seu,
primera y quarta será;
y lo tot los, progressistas
are l' acaban de dar.

La solució, per suposat, dissapte.

A NUNCIIS.

LA PASSIO POLITICA.

TRAGI-COMEDIA SATIRICA É HISTORICA EN QUATRE ACTES Y ONZE QUADROS.

estrepitosament aplaudida en lo Teatro dels Camps, *Eliseos*.

Un quadern en quart de 32 planas á duas columnas ab un grapat de ninots y ab totas las campanillas.

Preu 2 rals.

En la llibreria de Lopez, Rambla del Mig, núm. 20 y demés principals de Barcelona.

S' envian també pel correu mediant l' envi de cinch sellos de franqueig.

Imprenta de la V. é H. de Gaspar.—Ataulfo, 14

J. Lopez, editor.